

3. ✓
B. c. D.

REGIÆ ACADEMIÆ
GUSTAVO-CAROLINÆ
SIVE
DORPATO-PERNAVIENSIS
HISTORIÆ

PARTICULAM QUARTAM
CONSENT. AMPLISS. FACULT. PHILOS.
PRÆSIDE
GUSTAVO SOMMELIO,

PROF. REG. ET ACAD. CAROL. BIBLIOTHECARIO.

AD PUBLICUM EXAMEN

D. 7. APRILIS A. MDCCXCIV.

DEEERT

EMANUEL BÆCKSTRÖM,

CALMARIENSIS.

LYNDÆ,

TYPIS BERLINGIANIS.

I.

Per Buccellam, cujus Joh. XIII. 26 fit mentio, panis eucharisticus non intelligitur, frustumque hoc panis intinctum fuit, non ex disco tantum, ut volunt nonnulli Interpretes, prolatum.

II. *Verba εἴρα-τε, λέγων Luc. I. 63. quominus ita, ut WOLFIUS Cur. Philol. & Crit. ad h. l. existimat, possint exponi, ut cum ipsa nominis scriptione conjuncta fuerit ejus pronuntiatio, impediunt verba proxime sequentia.*

III. *Non solum necesse non est, pro γεαΦω υμιν, παιδια I. Joh. II. 13 legi, quemadmodum, praeuntibus codicibus nonnullis, JOACH. LANGE in Expos. h. loci Lat. contendit, εἴρα-τε υμιν, παιδια, sed ut γεαΦω legatur, postulant principia tam Critica quam Exegetica.*

IV. *Frustra sunt, qui ex appellatione Ο πρεσβυτερος II Joh. v. 1 consequi putant., S. Johannem Evangelistam & Apostolum non esse hujus epistolae Auctorem, quique Johanni cuidam Presbytero Ephesino eam tribuendam censent.*

V. *Illā exponendi ratio, qua verba απο των εδων 3 Epist. Joh. v. 7. coniunguntur cum εχλιδον, scopo Apostoli magis congruere, quam ista, qua haecce verba ad λαμβανοντες referuntur, dici nequit; ad λαμβανοντες vero quin referri & possint & debeant, nemini, cui curae est vera expositio, dubium erit.*

nondum poterit. Sed auditi multum me non retardabunt, cum, quæ illis negandi, eadem his dubitandi ratio fuerit, ex silentio petita. Fateor omnino, nondum ex ullo istius ævi Scriptore alarum esse testimonium, quo vel tolli prorsus dubitatio, vel neganti satisfieri posse videretur; juxta vero concedendum est, ejusmodi esse istud silentium, quod nimium demonstrare dicatur, quod sic nullum Cancellarium Academiae Dorpatensi primis ejus annis fuisse sequeretur. Silentii vero rationem facile reddet, qui Skyttium breviori tantum tempore huic muneri præfuisse, transactaque tantum biennio, Successorem in illo habuisse PHILIPPUM SCHEDING noverit. Adeo tamen altum, ut vulgo putant, hac de re non esse silentium, planum facere nunc queo. Scribenti enim ad manus mihi est disputatio ELIÆ UNONIS GAVELII *de Stellis*, quam a 1635 d. 5 Sept. Præside MART. ER. GESTRINIO habita-
tam L. B. JOHANNI SKYTTE dedicavit, cujus reliquis titulis ab illo enumeratis hunc: *patriæ Academiae Upsaliensis & Dorpatensis Cancellarium* insertum lego. Sed impetrare a me nequeo, ut credam, Auctorem hujus disputationis utrumque hunc Cancellarii titulum conjungere vel voluisse vel ausurum fuisse, nisi utrumque munus in Mæcenate ejus conjunctum fuisset. Certe periculosa, ut recte monet QUINTILIANUS, *potentum offensa est*; nec vero, nisi iste titulus verus fuisset, potuisset non & SCHEDINGIUM & SKYTTIUM offendere, illum muneris titulum, quo tunc fungebatur,

alii tribuendo, hunc, muneris, cui præpositus nunquam fuerat, appellatione, eum salutando. Muneris igitur Cancellarii Dorpatensis, quod antea quidem obierat, sed quo se nunc abdicaverat *Skyttius*, rationem *Gavelius* habuerit oportet. Cancellarius igitur Academiae Dorpatensis JOHANNES SKYTTE fuerit, curasque hujus muneris alii demandari vel ipsum. a. 1634 Præsidentem Regii Dicasterii Gothici factum, voluisse, vel necesse fuisse, verisimile videtur. Quod si vero hoc nomine bene de hac Academia meruisse censendus non esset; suis tamen officiis ac beneficiis eam ita devinctam tenuit, ut melius de illa promeritus Cancellariorum nemo dici queat. Itaque ergo, dum renovatur Athenarum Dorpatensium memoria, earum magnus literarum Patronus Johannes Skytte e memoria, nisi ingrata, excidere non potest. Hæc igitur vita est JOHANNIS SKYTTE præclare acta, hæc fata ejus meritaque, ex quibus, quantus Vir ille fuerit, judicabit, qui otio abundat legendi cupidus: Patriam ille Sudermanniam habuit Nyco-piæ a. 1577 m. Majo, patre, ut vulgo traditur *).

Bene-

*) *Valgo*, inquam *traditur*, namque dubii, ad patrem quod attinet, ejus sunt natales, filiumque Regis CAROLI IX eum fuisse, verisimile ut plurimum Historici putant; pro explorato autem id haberi vult GEORGIUS NIC POSSE in famosissimo isto libello *Hertigh Carl's Slachtarebenck*, Skyttium contumeliose appellans *ett vridigt foster, komnen af en bessoren Moder i Nyköping, hvilket Hertigh Carl self bôst wiste, som hans Moder i Nyköping som vrasst besökte*. Nec dubitandum

Benedicto Nicolai Skräddare *) matre *Anna Andreæ*
k 2

de tanto hoc parente cenlet *Gregorius Laurentii Borastus*, Regi SIGISMUNDO III a secretis, in acerbissimi odii plena refutatione, quam hoc titulo edidit: *Oratio Joh. Skytte Legati Suetici, quam ad M. Brit. Regem a. 1610 habitam in lucem primum a. 1618 edidit: a. Gregorio Laurentii Borasto, detectis calumniis et perquellione CAROLI, adversus SIGISMUNDUM III Polon. et Suet. verum ac legitimum Regem, recensita discussaque 1618 4to*, cujusque in altera editione, quæ Friburgi Brisg. a. 1620 in 4° prodiit, GEORGIUM TRISAROLUM URBINATEM anagrammatice se appellat. Horum, ut Regi CAROLO, ita *Skyttio* inimicissimorum, quales eos fuisse contumeliarum aculei, quorum plena sunt hæc illorum scripta, satis demonstrant, narrationi quantum sit tribuendum, nemo non videt: ansam tamen ad suspicandum rumor dedit, inde confirmatus, quod, præter *staturæ* similitudinem, os vultumque Regis, non solum CAROLI IX, verum etiam GUSTAVI ADOLPHI *Skyttius* referebat; accessit singularis, quam ab ipsa Skyttii infantia Rex gesserit, ejus educandi cura, summa, qua illum, confirmata ætate, dignatus est, familiaritas, ac magnus beneficiorum cūmulus.

*) Solo cognomine *Skräddare* (lat. Sartore) deceptos puto illos, qui Skyttium Sartoris cujusdam vel Ny-copensis (vid *Disp. ERICI LUNDSTRÖM de Sudermannia T. II. p. 63. not.*) vel Stockholmensis (ut in *Stockholms Magazin I. B. p. 298 SPARFVENFELDIUS* tradit) habitum esse dicunt: sed fallunt, haud cogitantes, moris istius ævi fuisse, ut cognomina a majoribus, qui artes manuarum exercuerunt, petita illi sæpe retinerent, qui publicis fungebantur muneribus;

Andrea Filia *) natus. Ineunte ætate literis puerilibus imbui cœpit, imbutusque in schola Nycopenſi Holmiam miſſus eſt, cujus in Collegio Profeſſorum PETRI KENICII & NICOLAI OLAI BOTHNIENSIS inſtitutione utens plurimum profecit: acceſſit OLAI MARTINI, Archi-Epiſcopi Upſalienſis dignitate poſtea conſpicui, privata informatio; eaque his Præceptoribus cum Skyttius jeciſſet ſtudiorum fundamenta, ut excurrere in patientiorem Academicum campum utiliter poſſet, ad exterarum Academiarum, ſumtus ſuggerente Duce CAROLO, poſtea Rege, ejus ſtudioſiſſimo, emiſſus Marpurgum venit, ibique eleganter perorando primum, infra commemorandum, eruditionis ſpecimen annum agens decimum quintum edidit **).

Nec hunc vero, de quo ſermo eſt, Benediſtum Nicolai, Sartorem non fuiſſe, ſed mercaturam Nycopiæ, antequam Conſul ibi factus eſt, feciſſe, inter omnes conſtat, & teſtis quoque eſt dicti libelli Hertigh Carls Stacharebenſis auctor, ei, quod Lybeſt grå, ſpiller nya Tenniſſer, Mårennar &c. vendidit, exprobrans; quæ, quanvis probroſe objecta ſint, haud obſcure tamen indicant, Benediſtum hunc Nicolai Sartorem non fuiſſe, quippe cum datam ſibi hanc opportunam natales exprobrandi occaſionem iſte Auctor vix dimiſiſſet, in Regem & Skyttium contumelioſe & alpere dicendi cupidiffimus.

*) Patre Andrea Petri nata antiquæ Skyttiorum genti, ut ex ſchemate genealogico, quod in textu appoſitum eſt, pater, iſtiſque Jeppe Skytte, qui a. 1420, ſecundum von STIERNMAN in *Adel. Matr. I. Del.* p. 65. floruit, ortum debet.

**) Vid. Ser. Scriptorum ad calcem hujus Art. N. I.

Nec vero perorando ſolum, ſed diſputando etiam, variaque alia partim Marpurgi, partim alibi, edendo ſcripta magnam reportavit eruditionis laudem, ſummiſque in Philoſophia ornatus eſt honoribus *). Exaſto apud exteros decennio **) quo Germaniam, Belgium, Bohemiam, Helvetiam, Galliam, Angliam, Scotiam, Norvegiam, Danianique perluſtraverat, ac varias itineris moleſtias & difficultates expertus erat ***) patriæ reddebatur a. 1602, redditusque munus, ad quod obeundum auctoritate Regis & ordinum regni judicio jam abſens

k 3   designa-

*) Ejusd. Ser. N. IV. & IX.

**) Ita tamen, ut a. 1699. aliquantulum demi fuerit; namque hoc anno menſe Octobri orationem, in qua *ſtenditur Artium Liberalium Majestas & nobilis Eloquentiæ Dignitas*, Nycopiæ habuit, vid. dictæ Ser. N. VIII.

***) Vid. Literæ JONÆ PETREJI Sveci ad JOHANNEM SCHRODERUM Marpurgi a. 1603. Nonis Januarii datæ, quibus ei de proſpero ac felici in chariſſimam patriam reditu, poſt tot exantlatos in Gallia, Anglia, Scotia, Dania itineris moleſtias & difficultates gratulatur, quæque *ſtis Skyttianis* p. 2 inſeritæ legantur. Inprimis vero vide Actum inauguralem ad profeſſionem Skyttianam, Simonio Profeſſori tradendam a. 1625 d. 5 Dec. (Conſ. Ser. Script. N. XIV) ubi Vir hic Illuſtris potiores, quas peragravit, Europæ partes enumerat, Virosque erudiſſimos, quibuscum in iſtis terris converſatus eſt, & hos quidem C. Utthenhorzium, J. Metellum, Iſ. Caſaubonum, Alh. Gentilem, Æg. Hunnium, Cornerum, Mylium, Pop. pum, Winckelmannum, Poh. Leyſerum, Geſnerum,

designatus erat, informandi Principem GUSTAVUM ADOLPHUM suscepit, studiis præterea Principum CAROLI PHILIPPI & JOHANNIS Ostro-Gothiæ Ducis moderandis præfectus *). Ulysses hunc Hyperboreum meritorum ejus memor Rex CAROLUS in nobilium ordinem adscribi voluit, datoque a. 1604 d. 14 Aug. diplomate, nobilitatis jura ac privilegia Skyttius consecutus est, pro paterno cognomine SCHRODERO, a gente, cui mater originem debuit, SKYTTE appellandus **). Et ut pateat, qua cognatione antiquæ genti Skytte con-

Mentzerum, Vultejum, Gutbafredum, Platerum, Wolfios, Snellium, Dav. Chytræum, Dresserum, Casselium, H. Stephanum, Kircherum, Melch. Juum, Hug. Grotium, Danielelem Heinsum & Rudolphum, quem Philosophorum vocat eo tempore philosophissimum, nominatim commemorat.

*) *Freinsheimii Oratt. Or. XII. p. 166 & Collect. Gjörm. P. I. p. 31 not.*

**) Ex diplomate hocce, cujus autographum in Bibliotheca Comitis GUSTAVI HORN in Fogelvik aservatur, præeunte *Wenström l. c. p. 5. not. d. hæcce adscribere verba juvabit: Och allihenslund Skytte slechter, som hafwer waridt en god gammal Adhellig Slecht här i Ryket, är nu så förfallen och af sig selv kommen, at ingen meer är, som hwarcken wapnen eller namnet förer, och fören. Johan Benchtson är af samma Skytte Slechte på sitt Mödherne afkommen: der förre så hafwe Wi i lika måtto nådeligen undt och efterlätit, at Han och hans ächte lifs arfwingar må samma Skytte namn bruke, nyttja och behålla.*

conjunctus Johannes Schytte fuerit, schema genealogicum, quale literis a. 1740 d. 28 Febr. datis Generos. Virgo MARIA FALKENBERG ad Ven. Consistorium Ecclesiasticum Upsaliense misit *) adscribere lubet:

Fiko

Catharina, Jeppe Skytte Conjux
Petrus Skytte

Mæreta Skytte, Erics Sop de Malmö Uxor

Brita Sop, Laurentii Andreæ Conjux

Helena, Andreæ Petri Conjux

Anna, Benedicti Nicolai Conjux

Johannes Skytte

Nuptiale fœdus a. 1606 cum Maria Náf, Westmanniæ & Dalecarliæ Gubernatoris JACOBI NÁF filia scit, ex qua pater factus est filiorum Johannis **) Jacobi ***) & Benedicti ****) filiarumque Wende-

*) Disp. ERICI LUNDSTRÖM *de Suderm. P. II. p. 64.*

**) Chiliarchus fuit, & ex vulnere sibi, Stargardiæ fortiter pugnanti, infecto mortuus est a. 1636. Vide seriem Orationum Dorpatensium huic Historiæ p. 49 — 67 insertam p. 51. N. 18.

***) Ostro-Gothiæ Gubernator mortuus est a. 1654. v. STIERNMANN in *Sweda och Götha Riddinga Måne* p. 231.

****) Senator regni occubuit a. 1683. d. 23 Julii. In Cancellariis Acad. Dorpat. infra commemorandus.

Wendelæ *) Heldinæ & Annæ **) Westmanniæ
Guber-

- *) A. 1608. d. 8 Dec. nata Gubernatori Ostro-Botlniæ
HANS KYLE nupsit, triumque liberorum mater peste
absumpta est Strallundiz a. 1629 d. 18 Aug. eodem-
que anno d. 27 Novemb. paterno sepulcro in templo
Cathedr. Upsaliensi illata, ac duplici ibidem epitaphio,
a PERINGSKIÖLDIO in *Monument. Ulleraker. p.*
109. III descripto, donata. Erudita fœmina fuit, lingua-
rum Latinæ, Gallicæ & Germanicæ, præter vernacu-
lam, peritissima, & Græcæ haud mediocriter gnara,
conf. PLANTINUS in *Hellade sub Arcto p. 39* quem
vero ejus Græcæ linguæ peritiam nimis extollere Cel.
D.n FANT in *Hist. Liter. Græcæ in Suecia Sæcl. I.*
p. 70. n. g. observat: atque huic linguarum peritiz
Theologiæ, Philosophiæ civilis, Humanioris literaturæ,
Philologiæ & Geographiæ eam adjunxisse, varia tes-
tantur Specimina, Epistolæ & Orationes, quas vel
ipsa conscripsit, vel ex aliis linguis in Latinam trans-
tulit; testatur quoque literarum commercium, quod ei
cum literatissima CATHARINA BUREA fuit (vid.
hujus Epist. Lat. ad doctos Viros aliosque, in primis
Vendelam Skytte) Brunsheroi commorans erudite ac
vehementer cum Pontificiis disputavit; in patria vero
cum ArchiEpiscopo Upsaliensi, & Episcopis Linco-
pensi, Strengnensi, Arosiensi atque Aboënsi, & ex
Professoribus Upsaliensibus in primis cum Doct. LAUR.
O WALLIO erudita habuit colloquia. Conf. de cætero
Orationes WILH. SIMONII & JOH. LOCCENII
in laudes ejus habitas & Rigæ a. 1636. in 40 editas.
**) Hæ quoque literarum studia coluerunt, majori natu-
lori Wendelæ eruditione haud multum cedentes, teste
ARCKENHOLTZ in *Memoires concern. Christine Rei-
ne de Suede T. I. p. 331.* & speciatim de HELDINA
Epitaphio in *Monum. Ullerak. p. 110.*

Gubernator constitutus est a. 1611. Camera Con-
siliarius a. 1612 Regni Senator a. 1617. Præses
Regiæ Camerae a. 1620. Academiae Upsaliensis Can-
cellarius a. 1622. Liberi Baronis honoribus affectus
a. 1624 *). Judex Provincialis Finlandiæ Septen-
trionalis designatus a. 1627. Livoniæ, Ingerman-
niæ & Careliæ Gubernator Generalis a. 1629. Aca-
demia

- *) Hosce honores literis h. a. (1624) d. 16 Junii da-
tis Rex GUSTAVUS ADOLPHUS his insignibus di-
stinguendos censuit: Att föra, och till överdeltge it-
dhet Årfvinge efter Årfvinge att niuta och behölla ett
sådant Sköldemärke, såsom efterföljer, som är: Fem Sköl-
der och två hjälmur; de fyre Skölderne omfute den fempte
på alle sidor, hwilken inneholler hans Adeltige stammes
wayn, nembligen uti himmelblåt stält ett Apollinis belä-
te med guldårgad klädbonad, och en Lagerbårkrantz
på hufvudet, derifrån guldårgade strimer utgå, så och
medh Bäga och Skottor bekrånad. Uti twänne af de
andre, N. den öfre emot högre handen, och den nedre
emot den wänstre förer han den Räderlige wapnen, Nem-
ligen uti guldårgat stält een rödh Moos, stält emellan
tweenne gröne Tistelskiftar medh deres blommer; men de
siste två Skölder, nembligen: den öfre emot wänstre
handen, och den nedre emot den högre inneholle till för-
bättring på Friherre-ständes wegner, uti silfversårgedh
eller hwitt stält en röd flygende hest, den Poëtæ kalla
Pegasus. Öfwan på Skölderne skall han föra en Frij-
herre-Chrona, stält emellan twänne öfne Tornarehjelmer,
men öfwan öfå Chronan ett grått Örneshufud medh
gult näff, gapande mun och utdräckt tunga. Öfwan öfå
den högre hjelmen skole stå fyre winger förwäiss medh
röde och hwitt fördeite; men på den andre hjelmen utaf

demia Dorpatensis Cancellarius a. 1632, ac tandem Præses supremi Dicasterii Gothici factus est a. 1634 ejusque inaugurationis solennibus hoc nomine sequ. anno d. 23 Septemb. interfuit. Et his quidem ordinariis functus est officiis *). Si qua vero res major fuerit, legatione vel pactione conficienda, cognitæ ejus fidei & circumspecto judicio commissa est & credita. Neque vero id semel atque iterum, sed sæpius ac sæpissime factum esse, constat. Sic a. 1602 missos huc e Gallia Legatos, & a Rohanneo Duce alios, digne excipiendi, iisque responsa dandi partes ei sunt demandatæ **). A. 1607. Senatoris officio fungi, ac causas, ob quas in ejecti SIGISMUNDI III locum CAROLUS IX substitutus sit, dicere. ordinumque regni nomine gratulationem coram hoc Rege facere jubebatur ***). A. 1610 Legatus in Angliam abiit ****).

A. 1614

hans förre wapn een förgylt Cool, stält emellan två ämne guldfärgede Skechter. Heltäckten och frantsen skole wara medh guld, söfwerfärga, rödt, grönt och blått färdelte, eftersom sielfwe wapnen här ofwansföre uttrijst och ofindlat widere utwijser. vid *Wenström* l. c. p. 8.

*) Fuisse nonnullos, qui eum Archi Episcopum Upsaliensem circa a. 1643 appellant, GAUHE apud GADEBUSCH p. 155 narrat, qui illos paucis hisce: Das kann er unmöglich gewesen seyn, recte explodit.

**) ARRHENIUS *Histor. Acad. Upsal.* p. 76.

***) ARRHENIUS l. c.

****) Legationem quandam in Angliam, quam obierit hacce priorem GADEBUSCH l. c. p. 149 commemorat his usus verbis: Nach England ging er 1604.

A. 1614 Commissarius designatus est, de conditionibus tractaturus, quæ ad nuptiale foedus inter Comitum Palatinum JOHANNEM CASIMIRUM & Principem CATHARINAM Regis CAROLI IX filiam sancendum pertinebant *. A. 1615. Legatus in Daniam profectus est **). A. 1617 Legationibus ad Danos, Lubecenses, Batavos & Anglos functus est, & in hac ad Anglos Legatione a Rege JACOBO Eques Auratus creabatur ***). d.

12

14 Dec.

als Botschafter, sam noch 1606 3 rück. Legationes vero eum confundere suspicor, cum Legationem in Angliam a. 1617 a Skyttio susceptam silentio transcat; nec potuit non confundere BACKMEISTERI verba in *Samml. Russ. Gesch. IX. B. p. 156* describens.

*) Konung GUSTAFF ADOLPHS Hist. af *Widekindi* p. 263.

**) Hujus Legationis Historiam disputationes de Legatione JOHANNIS SKYTTE Sen. in *Duniam*, Upsalix prodeuntes, tradunt.

) Hoc igitur anno cum datum sit diploma; fallere WERWINGUM in Konung SIGISMUNDI och Konung CARL IX Hist. T. II p. 213 ubi dicit, eum in prima ad Angliam Legatione, a. 1610. Equitem ab Rege Angliæ creatum esse, liquere bene observat *Wenström* p. 10. n. a. Per eundem vero errorem labitur GADEBUSCHIUS l. c. hæc tradens: Et ward 1610 wieder (de hoc wieder quid sentiendum sit, nuper, prox. præ. n. *, ostendi) mit demselben Charakter dahin (in Angliam) geschickt, legete daselbst mit seiner Beredsamkeit großen Ruhm ein, und ward von dem Könige Jacob I zum Ritter geschlagen, quæ verba etiam ex Backmeistero repetita esse video. Nec

14 Dec. ipsumque diploma in Regio Palatio Westmonasterio datum est sequ. d. 21 Decemb. *). A. 1630 una cum Gubernatore Esthoniae PHILIPPO SCHEDING & Campi-Mareschallo GUSTAVO HORN controversiam inter Nobiles Esthonicos & civitatem Revaliam de Monasterio Michaelis **) diremit. A. 1635 ***) legationem in Daniam iterum suscepit, indeque Bremam, Belgium Foederatum & Angliam Legatus petiit, quo postremo in loco insignia Ordinis Periscelidis, quæ Rex GUSTAVUS ADOLPHUS a. 1627 d. 6. Oct. in castris ad Wormdit suscepit, reddidit ****). A. 1640 ei ut Commissario foederis cum Belgio Foederato renovandi focium demandatum est munus *****).

Uti-

vero dubitandum videtur, quin hanc ad errandum an-
sam Werwingius dederit. Cujusmodi sit, quod AR-
KENHOLTZ l. c. p. 235 Regem Angliæ dicit etiam
fratres Johannis Skytte Equites renuntiasse, multis mo-
nere nihil attiner: Le Roi, inquit, d'Angleterre lui fit
& a le freres l'honneur de les creer Chevalieres: mo-
nuisse satis erit, honorem, quo filios Johannis Skytte
dignari Rex voluit, fratribus ejus ab Arekenholtzio
tribui.

*) Ipsum diploma PET. JANSONII itinerario, infra
commemorando, insertum legatur.

**) GADEBUSCH l. c. p. 151.

***). Hanc legationem Gadebulch l. c. ad annum 1534
qua fide nescio, refert.

****). Hac occasione Skytius elegantem habuit Oratio-
nem, quam PUFENDORFIUS de Reb. Suec. L. VII.
§ 123 — 125 p. 225 repetendam censuit.

*****). BOECLERUS *Hist. Belli Danici* a. 1643 —
1645 gesti p. 103.